

Sylvaine Pasquier, Báo L'Express 24/01/2002

TC Pháp, Lác Dách, 03/01/2008

Mãi đến ngày hôm nay, cuối 2008, đảng Việt Gian CS Hà Nội
vẫn chưa công bố những biện pháp liên quan đến những hiệp ước bán nước.

"Bất chấp bái, phán bái tá quốc" - tái Việt Nam lòng dân dáy lên niềm phán uát đái vái các nhân vật lãnh đạo chế độ cộng sản, tá cáo họ đã bán rá những phần đất đai và biên giới cho TC. Sau những vụ chế trích của các phần tử đái láp và của chính những đảng viên ly khai ... rái nay lái tái phiên trong nái bá Đáng, sá bát bình đã lan tràn ra khắp những cơ cấu chánh trị, tràn ngập tái đái đa số quốc chúng, biến thành một thách thức đái vái cơ quan tuyên truyền nhà nước đang lo dáp tát ngán láa cấm hán của dân tộc. Lý do của luồng chống đái : hai hiệp ước phân chia lãnh thổ và lãnh hải, đã được ký kết vái Bắc Kinh vào cuối năm 1999 và trong năm 2000. Ngày 20/12 vừa qua, nhật báo Nhân Dân, cơ quan của Đáng CSVN, loan báo việc cộng đồng những cộng đồng dân tộc tiên - buái lá đáng dián ra 8 ngày sau đó tái Mong Cáy, vá phía đông-bác của Hà Nội. Cho tái lúc này, viên chức nhà nước không hề một lần những gì liên quan đến hai hiệp ước kia. Nội dung của những hiệp ước là một đái uá không ai dám nói ra – đái uá cho thấy đây là những những bá hán yáu tái nhác cán che đáu. Mà vái mác đá quan trọng như thế nào ? "Những phần đất đai cho biát chế 900 cây sá vuông đất đai", theo đái tá Bùi Tín, cựu chủ bút tờ Nhân Dân, sáng lập vào váng tá 1990. Một nhóm các đảng viên ly khai còn trình thêm những báng cá. Thí dụ như : mác cát cũ số 1 đã được cám lên trong thời Pháp thuộc ngay trước "Cáa ngõ Nước Tàu" (ở Nam Quan) – là một thành lũy của xưa thuộc tỉnh Lạng Sơn – đã được dời vô bên trong lãnh địa của Việt Nam. Tá 4 tái 5 cây sá. Những có những chế trong phần lớn chiám yá lái dài đến cả bán chế cây sá, đây là số tát lá của ông Phạm Anh Dũng, Chủ tịch Hiệp hội Báo Vá Nhân Quyền Tái Việt Nam. Phần đất lớn chiám đó chế dài theo 1 300 km biên giới giới 2 nước, thì theo nguồn tin của chúng tôi được biát, lên đến cả 15 000 cây sá vuông". Con số không được mái ngái đáng ý. Những dù thế nào đi nữa, trong vánh Bắc Việt - một vùng biên giới yáu của hoạt động thổ y sản, mà cũng là một khu chián lược, rất giàu vá khoáng chất và dầu khí – Hà Nội đã bỏ đi 10 000 cây sá vuông, mà có thể gáp hai lần như thế nữa. Hồi năm 1885, hoà ước Patenôtre đã phân những quyán khai thác vùng biên này 38 % cho Tàu, và dành 62 % cho Việt Nam, lúc đó vào thời báo há của Pháp. Ngày hôm nay, phần khai thác lãnh hải náy của Bắc Kinh đã lên tái 47 % ... Còn lái bây giờ là một vụ tranh chấp gay go, trên những quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa, đã bỏ TC lớn lát cáng chiám vào năm 1974 và 1988 : không có một giới pháp nào thoá nào cả, vá tranh chấp vẫn đây đây còn đó.

Tá bách thế và những câu hỏi rõ ràng

Chine - Vietnam : Le Scandale Des Frontières

Sylvaine Pasquier, L'Express, 24/01/2002

<http://www.lexpress.fr/info/monde/dossier/vietnam/dossier.asp?id=420449>

Les autorités de Hanoi auraient concédé plusieurs milliers de km² de territoire à Pékin, en 2 traités restés secrets

«Odieux marchandage, haute trahison» - la colère monte au Vietnam contre les dirigeants communistes, accusés d'avoir bradé des pans entiers du territoire national au profit de la Chine. Relayée par l'opposition et la dissidence, elle s'exprime à l'intérieur même du Parti, déborde les cercles politiques, gagne la société, défiant ainsi les extincteurs de la propagande. Motif de la fronde: deux traités de délimitation frontalière, terrestre et maritime, signés avec Pékin à la fin de 1999 et de 2000. Le 20 décembre dernier, le quotidien Nhan Dan, organe du Parti communiste vietnamien (PCV), annonçait la pose de la première borne - cérémonie qui eut lieu huit jours plus tard à Mong Cai, au nord-est de Hanoi. Jusque-là, les officiels n'ont soufflé mot de ces accords. Leur contenu est tabou - signe qu'il recèle d'inavouables concessions. De quelle ampleur ? «Les estimations qui circulent sur place font état de quelque 900 kilomètres carrés de territoire», constate le colonel Bui Tin, ancien rédacteur en chef de Nhan Dan, en exil depuis 1990. Un groupe de dissidents avance des preuves. Exemple: l'ancienne borne n° 1 disposée au temps de la colonisation française à hauteur de la «Porte de Chine» - une antique forteresse aux confins de la province de Lang Son - a été déjà déplacée à l'intérieur du Vietnam. De 4 à 5 kilomètres. «Mais la largeur des empiètements en compte parfois quarante, souligne Pham Anh Dung, président de la Fédération de défense des droits de l'homme au Vietnam. Rapportée à l'étendue de la frontière commune, 1 300 kilomètres, la superficie perdue atteindrait, selon nos sources, les 15 000 kilomètres carrés.» Le chiffre ne fait pas l'unanimité. Quoi qu'il en soit, dans le golfe du Tonkin - haut lieu de pêche et zone stratégique, riche en hydrocarbures - Hanoi abandonnerait 10 000 kilomètres carrés, voire le double. En 1885, le traité Patenôtre avait attribué 38 % de ce domaine maritime à la Chine, contre 62 % au Vietnam alors sous protectorat français. Aujourd'hui, la part de Pékin serait passée à 47 % ... Reste le litige le plus épineux, portant sur les îles Paracel et Spratly respectivement occupées par la Chine depuis 1974 et 1988: faute de solution, il est laissé en suspens.

Lettre ouverte et questions précises

Pas la moindre allusion à cette affaire lors du 9e Congrès du PCV, au printemps dernier. En juin, fort de ses cinquante-quatre ans d'appartenance au Parti, un vétéran presque octogénaire,

Do Viet Son, interpelle publiquement les dirigeants. Sa lettre ouverte demeure sans réponse. Quelques mois plus tard, elle sera diffusée sur Internet - où un jeune juriste de Hanoi, Le Chi Quang, 30 ans, intervient à son tour avec une batterie de questions très précises. Aussitôt convoqué par la police et désormais sous haute surveillance, il est accusé de «fabrication de fausses nouvelles portant atteinte à la sécurité nationale». En réaction, fin novembre, 26 personnalités politiques du Nord et du Sud - dont le général Tran Do, ancien vice-président de l'Assemblée nationale, le géophysicien Nguyen Thanh Giang, Hoang Minh Chinh, autrefois recteur de l'Institut de philosophie, le général de division Nguyen Ngoc Diep ... s'adressent à l'Assemblée nationale, lui enjoignant de ne pas ratifier ces traités. C'est chose faite depuis juin 2001, du moins selon des informations répercutées à l'étranger, mais à l'évidence strictement confidentielles au Vietnam. A l'annonce du bornage, certains des protestataires s'obstinent, exigeant des explications publiques.

Face au grand voisin du nord, le Vietnam subirait donc ce qu'il impose lui-même de facto au Cambodge - dont il ronge insidieusement la frontière. Mais qui s'en préoccupe ? A la mesure même du contentieux historique à l'égard de la Chine, l'affaire prend une tournure explosive. Elle rejaillit sur le bureau politique du comité central - instance de décision suprême, mise en cause par un nombre croissant de citoyens. Destitué en avril dernier, Le Kha Phieu, ex-secrétaire général du Parti et artisan désigné de la soumission à la Chine, n'y siège plus, mais rien n'a changé sur le fond: «Privés de tout autre appui, les hiérarques communistes les plus conservateurs tiennent désormais les "frères" idéologiques de Pékin pour leurs meilleurs alliés, seuls capables de les aider à conserver le pouvoir», avance Bui Tin. Certains hauts cadres de la diplomatie impliqués dans les négociations ont confié avoir subi de «terribles pressions» du lobby prochinois aux commandes à Hanoi, leur enjoignant d'obtempérer aux délais et conditions dictés par la Chine. Le mur du silence se lézarde, le pays murmure contre l'humiliation nationale. Signes avant-coureurs d'une crise politique ?